

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗЛОЧИНІВ, СКОЄНИХ НЕПОВНОЛІТНІМИ

Тільна Я.А.,

*дійсний член КПНЗ «Київська Мала академія наук учнівської молоді», відділення
філософії та суспільствознавства секції «Правознавство», учениця 9-Б класу,
НВК «Домінанта», м. Київ, Україна,
email: telnayayana20@gmail.com*

Аленгоз В.Ю.,

*учитель історії та правознавства, НВК «Домінанта» м. Київ, Україна,
email: alengoz20@gmail.com*

Злочинність неповнолітніх є самостійною кримінологічною проблемою, оскільки відрізняється від злочинності дорослих, що зумовлюється віком злочинців, який визначає соціально-психологічні особливості цієї категорії і їх статус у суспільстві. Для українського суспільства проблема зростання рівня злочинності серед дітей є актуальною як ніколи. Збільшується кількість правопорушень, вчинених підлітками, за різними даними від 10% до 16 %, від загальної кількості злочинів. До того ж, серйозну занепокоєність викликають такі факти, як зниження віку неповнолітніх правопорушників, зростання кількості тяжких злочинів, груповий характер злочинності серед цієї вікової категорії тощо.

Дії неповнолітніх правопорушників останнім часом характеризуються все більшою жорстокістю і цинізмом. Підлітки беруть участь у групових злочинах, часто з використанням спеціальних знарядь (холодної зброї, кастетів, біт), непоодинокі випадки вбивств з особливою жорстокістю, нанесення тяжких тілесних ушкоджень, зґвалтувань, хуліганських дій, знущань зі своїх ровесників, а також продажу наркотичних засобів. Жертвами малолітніх злочинців зазвичай стають тварини, люди похилого віку, однолітки або молодші за віком особи.

Проблема злочинності неповнолітніх завжди актуальна для кримінології. Вона достатньо специфічна, стосується підростаючого покоління; від того, як вона вирішується в даний час, багато в чому залежить майбутнє суспільства і поліпшення криміногенної обстановки в країні.

Отже, ми вважаємо, що проблема злочинності серед неповнолітніх актуальна, так як через деякий час сьогоденні кримінально-активні підлітки стануть дорослими членами нашого суспільства, громадянами України, але є велика ймовірність, що такі підлітки можуть стати резервом для дорослої та рецидивної злочинності в майбутньому. Крім того, ставши дорослими, вони будуть неналежним чином виховувати своїх дітей, які також можуть вступити на шлях злочинності та беззаконня. Це замкнуте коло, і щоб його перервати, потрібно виховати ціле покоління законослухняних та гуманних людей. Предметом дослідження є злочинна поведінка неповнолітніх, яке набуває негативну тенденцію до збільшення. Об'єктом дослідження є неповнолітні, які скоюють протиправну дію. Досліджувана нами проблема була проаналізована за допомогою різноманітних джерел, навчально-методичних, освітніх ресурсів та Інтернет-контенту. А саме, кримінологічну характеристику особи

неповнолітніх злочинців, означили коло основних видів скоєних злочинів і покарання за них, виявили причини і умови злочинності неповнолітніх.

Типовими рисами для багатьох підлітків-правопорушників є знижений самоконтроль, емоційна невірноваженість, впертість, імпульсивність, злостивість, мстивість, агресивність. Вивчивши статистичні матеріали в цілому по Україні, та в Києві, ми виявили найпоширеніші причини злочинів, скоєних неповнолітніми: бездоглядність, насильство, негативний вплив ЗМІ, діяльність неформальних молодіжних об'єднань, наркоманія, дитячий алкоголізм. Серед них на першому місці опинилася бездоглядність та безпритульність неповнолітніх злочинців і неповнолітніх потерпілих.

Сьогодні, у зв'язку з військовими діями на Сході, ця проблема стоїть гостріше. На нашу думку, це пов'язано з великою кількістю спокус для підлітків, меншою трудовою завантаженістю, більш високим ступенем байдужості оточуючих. Більшість неповнолітніх злочинців мають стійкі звички і стереотипи антигромадської поведінки: постійно демонструють зневагу до загальноприйнятих норм поведінки, схильні до вживання спиртних напоїв, наркотиків, а також до бродяжництва. Сучасна система попередження злочинності неповнолітніх потребує належного фінансового, матеріально-технічного, науково-методичного, іншого ресурсного забезпечення, а також ефективної нормативно-правової регламентації.

Говорячи про всі ці якості, ми не засуджуємо таких неповнолітніх, адже люди не народжуються злочинцями, грабіжниками або вбивцями. Треба завжди пам'ятати, що чужих дітей немає. Адже проблема злочинності неповнолітніх стосується не тільки однієї сім'ї, але й усієї держави в цілому, тому що молодь є майбутнім нашої держави.

Список використаних джерел:

1. Конституція України, прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року – Харків : Фоліо, 1998. – 59 с.
2. Волинець Л. С. Захист прав дитини через призму реалізації Конвенції ООН. / Л. С. Волинець // Відновне правосуддя в Україні. – Щоквартальний бюлетень. – № 3. – 2005. – С. 6 – 9.
3. Трубніков В. М. Яким повинно бути відновне правосуддя стосовно неповнолітніх? / В. М. Трубніков // Відновне правосуддя в Україні. – Щоквартальний бюлетень. – № 3. – 2005. – С. 50 – 52.
5. Пилипчук П. П. На шляху до ювенальної юстиції / П. П. Пилипчук // Відновне правосуддя в Україні. – Щоквартальний бюлетень. – № 1 – 2. – 2005. – С. 87 – 90.
6. Мачужак Я. В. Медіація як ефективний засіб для перевиховання та попередження злочинності серед неповнолітніх / Я. В. Мачужак, В. В. Землянська // Відновне правосуддя в Україні. – Щоквартальний бюлетень. – № 4. – 2005. – С. 63 – 66.
7. Міщенко С. М. Перспективи і можливості суду у відновному правосудді України / С. М. Міщенко // Відновне правосуддя в Україні. – Щоквартальний бюлетень. – № 3. – 2005. – С. 86 – 135.
8. Денисова Т. А. Відновне правосуддя – крок до відновлення соціальної справедливості / Т. А. Денисова // Відновне правосуддя в Україні. – Щоквартальний бюлетень. – № 3. – 2005. – С. 83 – 86.
9. Валюк Я. Практичні аспекти відновного правосуддя / Я. Валюк // Відновне правосуддя в Україні. – Щоквартальний бюлетень. – № 3. – 2005. – С. 77 – 81.

10. Бублик О. І. Покарання неповнолітніх правопорушників: шляхи гуманізації через формування відновного правосуддя та ювенальної юстиції.- Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка № 7 (266), Ч. II, 2013.- С-25-28.
11. Кондратішина В. В., Журавська З. В. та ін. Захист прав потерпілого від злочинів кримінально-виконавчому праві: Навчальний посібник / В. В. Василевич, А. П. Гель, В. П. Захаров, І. С. Яковець та ін.; за заг. ред. д. ю. н. А. Х. Степанюка, О. Г. Колба. – Луцьк: ПП Іванюк В.П., 2010. – 176с. .
12. Копетюк М. І. Кримінально-правова статистика: Навчальний посібник. – Луцьк: ПП Іванюк В.П., 2012. – 360 с.